

ลุงสังวาลย์ เทียนทองคำ

ลุงสังวาลย์ เทียนทองคำ

ในปีพุทธศักราช ๒๔๗๖ พ่อของลุงซึ่งเป็นพ่อค้าข้าว บ้านอยู่ติดแม่น้ำท่าจีน เคยรู้จักหลวงพ่อสด สมัยนั้นค้าข้าวมาด้วยกัน ในครั้งนั้นมีเสียงร่ำลือกันว่า หลวงพ่อสด สอนธรรมกายมีชื่อเสียงโด่งดัง ก็อยากให้ลูกไปอยู่กับท่าน พ่อก็เลยเอาพี่ชายไป ยกให้หลวงพ่อดวายให้เป็นลูกเลย หลวงพ่อจะสอน จะดูแลอย่างไรให้เป็นกรรมสิทธิ์ของหลวงพ่อ แล้วหลวงพ่อก็รับไว้ต่อมาก็ให้บวช

เป็นสามเณร ชื่อสามเณรมงคล อายุประมาณ ๑๕ ปี เพราะสามเณรพี่ชายอยู่กับหลวงพ่อ ทำให้ลุงได้ใกล้ชิดอยู่กับหลวงพ่อดวาย คอยซักสบบง จีวรให้ท่าน ตอนนั้นลุงอายุประมาณ ๘ ขวบ ไม่ได้บวช แต่อาศัยอยู่กับหลวงพ่อ ตกกลางคืนหลวงพ่อดวายปากน้ำท่านก็จะถือน้ำยาวๆ อยู่อันหนึ่ง แล้วท่านก็เดินตรวจวัด ลุงก็เดินตามหลวงพ่อดวายไปเรื่อยๆ หลวงพ่อดวายเมื่อไร

เราก็ค่อยนอน ลุงนอนที่กุฏิหลวงพ่อก็เลย นอนอยู่ใกล้ๆ ท่าน เวลาท่านไปไหนท่านก็เรียกไปด้วย

สมัยนั้นพระเณรไม่ต้องบิณฑบาต มีโรงครัวสร้างใหญ่โต มีแม่ชีคอยทำครัว มีผู้หญิงมาบวชเป็นชีกันมาก บวชแล้วต้องโกนหัวหมด นุ่งขาวห่มขาวแล้วต้องจำพรรษาที่วัด ใครไม่บวชจำพรรษา ท่านก็ไม่บวชให้ ท่านเคร่งครัดมาก หลวงพ่อบอกท่านเคร่งครัดที่สุดเลย ท่านจัดให้แม่ชีอยู่ต่างหากไม่ให้มาปะปนกับพระเณร พระอยู่แถบ ชีอยู่อีกแถบ ท่านจัดอย่างนั้น มีพระ-เณร ๒๐๐ รูป ชี ๒๐๐

มีคนไปเรียนวิชาธรรมกายกับหลวงพ่อบ้างจำนวนมากทุกเพศ ทุกวัย เด็กเรียนได้ เด็กที่รู้จักภาษา (รู้ความ) แล้วเรียนได้ทุกคน ไปจนถึงอายุ ๕๐-๖๐ ให้เรียนมานั่งกับหลวงพ่อบ้าง อย่างเด็กในเมืองที่ได้ธรรมกายสูงสุดก็มีแต่ก่อนตอนเป็นเด็กหลงรักหลวงพ่อบ้างที่สุดเลย

หลวงพ่อบอกท่านสอนให้นั่งสมาธิ ท่านก็บอกให้ล้มมาอะระหังๆ ไปเรื่อยๆ ด้วยความที่ในสมัยเด็ก เราชอบไปเอาหอยโข่ง เอามาทำฝาเล่นไปฆ่ามัน เรานั่งสมาธิมันก็มาขวางหน้าเรา มากวนเรา เราก็บอกโอ๊ย หลวงพ่อ ตัวหอยโข่งมันมาขวางทาง หลวงพ่อก็บอกว่า ให้ส่วนบุญมันไปเถอะ นั่งแล้วอย่าให้มารบกวน....ดีแฮะ ...ตอนนั้นก็ไปกันหมดเลย ไม่มายุ่งเลย

ตอนเป็นเด็กเราไม่ค่อยคิดอะไร คิดอยู่อย่างเดียว หลวงพ่อบอกว่าอย่างไรเราก็ว่าอย่างนั้น คนที่ไปหาหลวงพ่อ ท่านจะสอนหมดทุกคน คนที่จะได้หรือไม่ได้ อยู่ที่จิตใจของคน บางคนที่ไม่ได้ ถ้าไม่สนใจ ก็ไม่ได้ไม่เห็นดวงแก้ว ดวงแก้วที่ลอยมา คล้ายๆ กับลอยมาแต่ไกล มองเห็นแต่ไกล เราก็นั่งล้มมาอะระหังๆ ถ้ามองมาเรื่อยๆ เข้ามาใกล้ๆ อย่างนี้ เราก็ต้องวางจิตให้เที่ยงที่สุดเลย มองเห็นติดตา เรามองมาต้องให้เที่ยงที่สุด สมัยก่อนตอนเป็นเด็กไม่ค่อยจะรู้อะไรมากมาย ก็นั่งไปได้ ถ้านั่งไปได้ก็จะได้ไป

เมืองนรทวารวดีไปดู
ได้ ถ้าสำเร็จแล้วก็ไป
ได้

ตอนที่ลู่ปฏิบัติกับ
หลวงพ่อก็เคยเห็น
ธรรมกาย หลวงพ่อก็
เคยใช้ให้ไปดูคนที่
ตายไปแล้ว เรายัง
ไปดูคนที่รู้จักเป็นลู่

ชื่อตาสอน แกอยู่ข้างบ้าน แกโก่งที่ดินเขาเป็นประจำเลย ขนาดยังไม่ทันตายตัวแกก็เจ็บหมื่นเนา เหมือนคนตาย ลองนั่งไปดูซิ ไปเจอจริงๆ อยู่ในนรก ไปใช้กรรมร้อนที่สุด ไปขุดดินใช้หนี้เขา ทำตลอดเลย เราก็ถาม อ้าวลู่ทำไมทำอย่างนี้ล่ะ แกก็บอกว่า “ตอนกูเป็นมนุษย์ กูไปโก่งที่เขา กูก็ต้องมาใช้หนี้เขา”

อย่างสามเณรมงคล เณรพี่ชายก็ไปนรทวารวดีได้ เก่งเป็นอันดับ ๒ รองจากหลวงพ่อดลเลยสมัยนั้น หลวงพ่อล้างสามเณรมงคลออกไป สอนธรรมกาย ส่งออกไปรักษาโรคแทนท่านจนมีชื่อเสียงโด่งดัง รู้วาระจิตได้ มีอยู่ครั้งหนึ่งเณรมงคลไปที่บ้าน มีลู่แถวบ้านคนหนึ่งแกชื่อทหาร เมีย แกตาย แกรู้ว่าสามเณรไปที่บ้าน พอเมียตายก็พายเรือไปหาเณร พาย เรือไปร้องไห้ไป พอไปถึงก็เรียก สามเณร บอกว่า “เมียตายแล้ว ทำไงดี” พุดไปก็ร้องไห้ไป สามเณรอยู่บนบ้านก็บอกว่า “ลู่กลับบ้านไปเถอะ เตี่ยวเมียก็พิน” มาถึงบ้านเมียก็พิน ตอนนั้นเมียตายแล้ว ดับจิตไปแล้ว เมียเขาชื่อยายจ้อย เป็นญาติพี่น้องกันนี้แหละ พอเมียพินขึ้นมาก็บอกว่า “มีเณรไปที่เจ้าโลก (ยมโลก) สามเณรไปช่วยมา ไปเปิดดูบัญชีเลย ว่า คน ชื่อจ้อยเนี่ยะ ถึงเวลาหรือยังที่ต้องเอาไป เขาบอกว่ายัง เขาจับคนผิดคน

ชื่อจ้อยเหมือนกันแต่ไม่ใช่จ้อยนี้ ถ้ายังไม่ถึงที่ตายก็เอามาคืน จ้อยนี้อยู่ได้อีก ๖ ปี ถ้า ๖ ปีแล้วก็เอาไป” อีก ๖ ปีต่อมา ยายจ้อยก็ตายจริงๆ

เมื่อสามเณรมงคลอายุได้ ๒๐ ปี ก็ลาสิก หลวงพ่อดมไม่ให้สึก ก็ดันทุรังจะสึกให้ได้ จนในที่สุดก็หาทางลิกกับพระรูปอื่น หลวงพ่อดมทันทุดไว้ตอนสามเณรมงคลมาขอสึกว่า “ถ้ามีงลิกไปชีวิตจะตกต่ำ อายุจะสั้นอย่าลิกไปเลย” หลังจากทิดมงคลลิกไปแล้ว ชีวิตก็ตกอับ ตกต่ำลงไปเรื่อยๆ ทำมาค้าขายก็มีแต่แยลงเรื่อยๆ ชีวิตก็เกือบตายหลายครั้ง จนในที่สุดต้องไปป่วยตายที่โรงพยาบาล อายุขัยได้แค่ ๓๐ ปี เท่านั้น เป็นดังคำที่หลวงพ่อดมได้พูดไว้ทุกประการ

พอลูงอายุได้ ๑๒ ปีเศษ ลุงก็ลาหลวงพ่อดมออกมาเรียนหนังสือ หลวงพ่อดมก็บอกว่าให้หาเวลา ทำวิปัสสนาบ้าง ตอนช่วงแรกก็ยังเห็นอยู่แต่เดี๋ยวนี้ไม่ได้เลย เพราะเราไม่ได้สนใจ ได้มาตอนเป็นเด็ก ตอนหลังพอไปพบหลวงพ่อดมปากน้ำท่านก็ว่า

“เออดี...เอ็งยังมา”

ธรรมกายรักษาโรค

คนข้างนอกบอกว่าหลวงพ่อดมปากน้ำท่านดู แต่จริงๆ แล้วท่านใจดีมาก ท่านมีเมตตากับทุกคน ใครไปกราบท่าน ท่านก็ต้อนรับหมด โดยเฉพาะเรื่องของการรักษาโรค หลวงพ่อดมไม่ต้องใช้

ยาเลย แต่รักษาหาย แม้กระทั่งโรคมะเร็งก็หายหมดเลย ท่านว่า ยายคนนี้น่าไปหมดแล้ว แต่หาย คนเจ็บคนไม่สบายที่มา ทางวัดก็จะจัดที่พักไว้ให้ จัดเป็นที่ให้เลย ตอนนั้นธรรมกายดังมาก คนไม่ว่าอยู่ที่ไหนก็นับถือหลวงพ่อกันหมด สมัยก่อนคนไม่นิยมไปหาหมอ แต่มาหาหลวงพ่อกัน หลวงพ่อก็รักษาโดยไม่ต้องให้กินยา ทั้งวัณโรคทั้งมะเร็ง รักษาหายทุกชนิด แล้วหลวงพ่อก็ดูได้เรียกร้องอะไร ใครเจ็บไข้ได้ทุกข์ ไปหาท่านท่านก็รักษา ถามว่าอยู่ที่ไหน ท่านก็รักษาให้หมด ใช้คนที่ได้ธรรมกายรักษาให้ บางทีมีคนนำคนเจ็บมา คนนำพามาเห็นหลวงพ่อก็ก้มมือไหว้ บางคนไม่ดู บางคนดู ไปล่ำมโซ่ไว้ พอเห็นหลวงพ่อก็รีบร้อยอย่างกับผ้าพับไว้ คนเจ็บมารักษากับหลวงพ่อก็ดูหายนะ ไม่ใช่ว่าไม่หาย

ท่านบอกว่าที่นี่เป็นที่รักษา นั่งวิปัสสนาอดยั้งที่สุดในโลกไม่มีใครเปรียบแล้ว

ทำบุญแล้วรวยทุกคน ไม่มีวันยากจน

เมื่อก่อนใครมาทำบุญกับวัดปากน้ำ ใครทำบุญเยอะก็ไม่ว่า ทำบุญน้อยก็ไม่ว่า ท่านบอกว่า **คนที่จิตใจดีแล้วมาทำบุญ ต่อไปจะได้มากกว่า** ที่ทำบุญนี้อีก **ทำบุญแล้วรวยทุกคน ไม่มีวันยากจน** ท่านบอกว่าธรรมกายใครทำก็ได้กุศลดีเยอะ ให้นั่งให้จิตใจเราใส จะไปได้ทุกที่ จะไปนรกไปสวรรค์สำเร็จแล้วยังแจ่มเลย ท่านว่าอย่างนี้ ญาณหลวงพ่อนี้เสียเมื่อไหร่ (หมายถึงแม่นยำมาก)

“ยุคนั้นหลวงพ่อนี้ะที่สุดเลย ธรรมกายดีที่สุดในประเทศไทย ท่านบอกว่าธรรมกายเป็นใหญ่ ถ้าไม่ได้ธรรมกายเกิดไม่ได้คนเรา”

และนี่ก็เป็นเรื่องราวในบทสัมภาษณ์บางส่วนที่คุณลุงสังวาลย์ได้เมตตาถ่ายทอดให้ทีมงานฟัง ถึงแม้ว่าคุณลุงสังวาลย์จะมีอายุถึง ๗๖ ปีแล้ว แต่ใบหน้าของลุงยังสดชื่นแข็งแรงเป็นอย่างมาก เป็นคุณลุงที่น่ารัก

อารมณ์ดีรักการสร้างบารมีเป็นชีวิตจิตใจ

คุณลุงบอกว่า “อนาคตลุงตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะสร้างบุญอย่างเดียว สร้างบารมีไปเรื่อยๆ บุตรสาวคุณลุงก็เล่าให้พวกเราฟังว่า “พ่อจะชักชวนคนไปทำบุญและจะบอกลูกๆ อยู่เสมอถึงสิ่งที่หลวงพ่อวัดปากน้ำ ท่านได้สอนว่า ทำบุญแล้ว ไม่มีวันยากจน มีแต่จะรวยขึ้น พร้อมทั้งสนับสนุนให้ลูกๆ ทุกคน ทำบุญอย่างสม่ำเสมอ”

